

Како је признавши убиство Александра Нешовића, Саша Вуковић Боске вратио пажњу јавности на Веселина Милића? Шта још упада у очи у његовом исказу.

Поново преокрет у случају Веселина Милића, рекле би колеге из спортских редакција. Нова.рс донијела је дијелове исказа пред Вишим јавним тужилаштвом у Београду Саше Вуковића Боскета, осумњиченог за убиство Александра Нешовића Баје.

Ти фрагменти стижу посљедњи у серији објављених обрана других ухапшеника и збуњујућих саопћења ВЈТ-а.

Не осврћи се начелниче

Боске јасно каже да је стигао у ресторан „27“ на позив „дугогодишњег пријатеља Веселина Милића“. Међутим, бивши шеф београдске полиције је у својој обрани навео да

је у локалу случајно срео „видно алкохолисаног“ Боскета. Хм...Ово неслагње о разлозима сусрета у „27“ озбиљно утиче на посљедице.

Што је један „дугогодишњи пријатељ“ тражио од другог? Боске каже да му је Милић у ресторану рекао како је сврха састанка спуштање тензија између њега и његовог ортака Баје који им се треба придружити. Начелник хоће „мир у граду“.

Како ли је нарушен?

Због затегнутих пословних односа са Бајом, Боске је изјавио да се склонио у Америку и, по повратку, дигао „обезбеђење на максимум“. Повјерења није било ни на другој страни. Боске наводи да га је Баја индиректно кривио за атентат који је на њега покушан у међувремену.

Биће да је Милић знао од оба пословна ортака за високоризични однос између њих. Умјесто полицијског приступа, одлучио се за медијацију. Због чега? Жеље да предуприједи сачекушу и потоње освете? Покаже да је и даље главни шериф у граду? Својих или интереса неког другог, важног и моћног?

Баја је током кратког сусрета у ресторану био „хладан и арогантан“, вели Боске. Када је изишао из локала, он га је назвао и позвао да се врати. Тада је Милић отишао „вероватно изреволтиран понашањем Нешовића“.

Начелник се није освртао.

Брже и живље

Према Боскету, у самообрани и „паничном страху“ испалио је „скоро читав шаржер“ у Бају за којег је рекао да је први потегао пиштољ. Власник ресторана Ненад Лукић Луле, стоји у истом исказу, тада је повикао: „Ништа се није десило, ништа нико није видио.“ Да је у

ресторану свирао какав бенд, газда је по Боскету могао довикнути музичарима и „Ај сад живље и брже!“

Тврди да му је Луле помогао у изношењу тијела убијеног Баје. Нејасно је зашто би то урадио. Да ли му је Боске запријетио? Или је извјесног утицаја имало претходно дружње убице и убијеног са Милићем? Можда је газда Луле имао и неке своје разлоге?

Углавном, Боске је рекао да је сљедећег јутра отишао у „27“ и да је лице мјеста и трагове крви очистила њему непозната рука. А како каже Мариника Тепић, истог дана су овом ресторану ручали Ђуро Мацут и Милош Вучевић.

Рашомон

Објављени искази садрже бројне детаље властитих истина. Тако је и иначе у овој врсти литературе чију истинитост утврђује суд.

Но, као што је од самог почетка примјећено, ВЈТ упорно избјегава ући у суштину случаја Милић. Она се састоји у реверзибилном односу мафије и режима. Какве су то активности и њихови модалитети могуће је само нагађати. Да ли је у том контексту Милићева медијација завршила неуспјехом?

(Време)